

ירושלים, י"ג באייר, תשע"ו
19 ביוני, 2016
185/2016

גרושים וגירושין, 2014 Divorced Persons and Divorces, 2014

- בשנת 2014, התגרשו בישראל 14,430 זוגות, מתוכם 11,435 יהודים, 2,101 מוסלמים, 120 נוצרים ו-153 דרוזים.
- כתוצאה מהעלייה בשיעור המתגרשים, חלה עלייה באחוז הגרושים והגרורות באוכלוסייה מ-2% בשנת 1972 עד ל-13% בשנת 2014. אחוז הגרושים והגרורות גבוה באופן משמעותי באוכלוסייה היהודית בהשוואה לאוכלוסייה הערבית (14% לעומת 4% בהתאמה).
- 0.3% מהזוגות היהודיים שנישאו בתחילת שנות השבעים התגרשו בשנה הראשונה לנישואיהם, 11% התגרשו לאחר 15 שנות נישואין.
- 0.5% מהזוגות שנשאו באמצע שנות התשעים התגרשו בשנה הראשונה לנישואיהם, 19.5% התגרשו לאחר 15 שנות נישואין.
- מבין הערים שבהן יותר מ-10,000 תושבים, האוכלוסייה היהודית בעיר אילת מתאפיינת באחוז גבוה של גרושים בגילים 35-64. לעומת זאת, האוכלוסייה היהודית במודיעין עילית מתאפיינת באחוז נמוך של גרושים באותם גילים.
- כ-45% מהגברים הגרושים וכ-25% מהנשים הגרושות גרו במשקי הבית בגפם.
- בקרב הגברים הגרושים, מגורים עם ההורים נפוצים יותר בגילים הצעירים יותר (עד גיל 40), ואילו מגורים לבד נפוצים יותר בגילים המבוגרים (בגילי 50 ומעלה).
- בקרב הנשים הגרושות, מגורים עם ילדיהן במסגרת משפחה חד-הורית הם הנפוצים ביותר עד לסוף שנות ה-50 של החיים. לאחר מכן, מגורים לבד הופכים להיות נפוצים יותר.
- 77% מהגרושים **מרוצים מחייהם** (לעומת 91% מהנשואים)
- פחות ממחצית מהגרושים (44%) **מרוצים ממצבם הכלכלי**, לעומת 63% מהנשואים
- 37% מהגרושים **חשים בדידות** לעתים קרובות או מדי פעם¹ (היתר, 63% – 'לעתים רחוקות' או 'אף פעם לא'), בשיעור כפול מאשר נשואים (19%).
- גרושים מביעים פחות אופטימיות לגבי חייהם, 41% מהם סבורים כי חייהם יהיו טובים יותר בשנים הקרובות (בהשוואה ל-49% מהנשואים), גברים ונשים בשיעור דומה. 33% מהגרושים מעריכים כי חייהם לא ישתנו, 12% מעריכים כי חייהם יהיו פחות טובים ו-14% לא ידעו להעריך.

[אחוז הגרושים באוכלוסיית בני ובנות 35-64, בישובים עם אוכלוסייה מעל 10,000 באוכלוסייה היהודית](#)

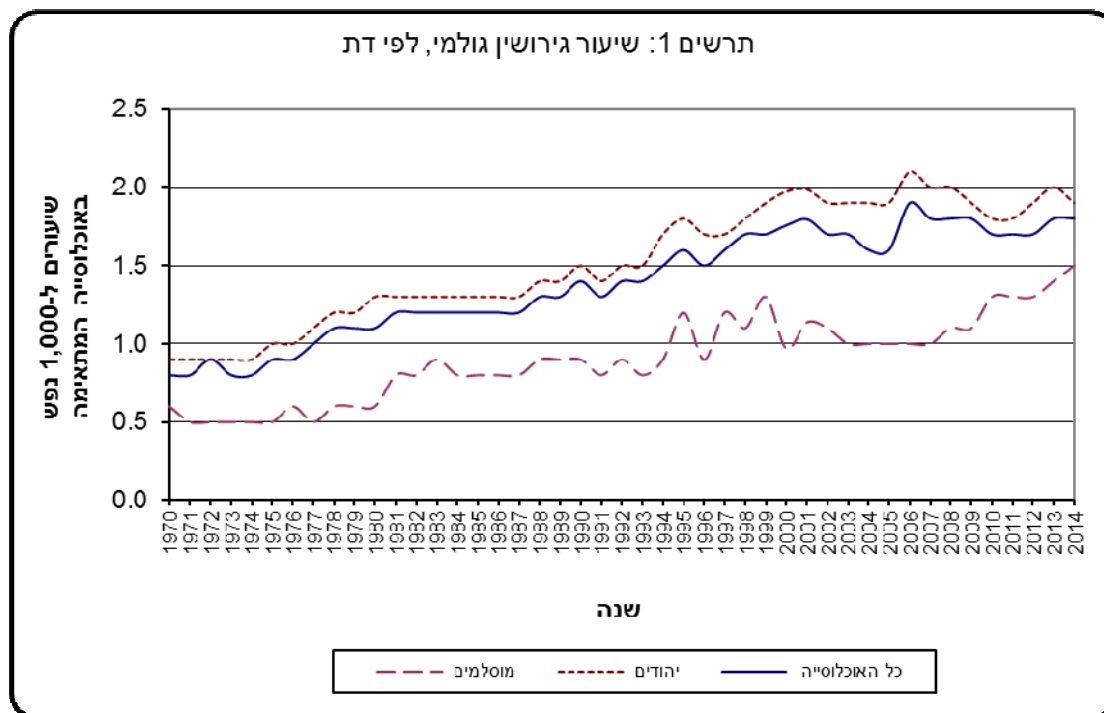
¹ מתייחס ל-12 החודשים שלפני הריאיון.

בשנת 2014, התגרשו בישראל 14,430 זוגות, מתוכם 11,435 יהודים, 2,101 מוסלמים, 120 נוצרים ו-153 דרוזים.

שיעור גירושין גולמי²

בשנת 2014 היו שיעורי הגירושין הגולמיים 1.8 לאלף בקרב כלל האוכלוסייה; 1.9 לאלף בקרב יהודים; 1.5 לאלף בקרב מוסלמים; 0.7 לאלף בקרב נוצרים ו-1.1 לאלף בקרב דרוזים.

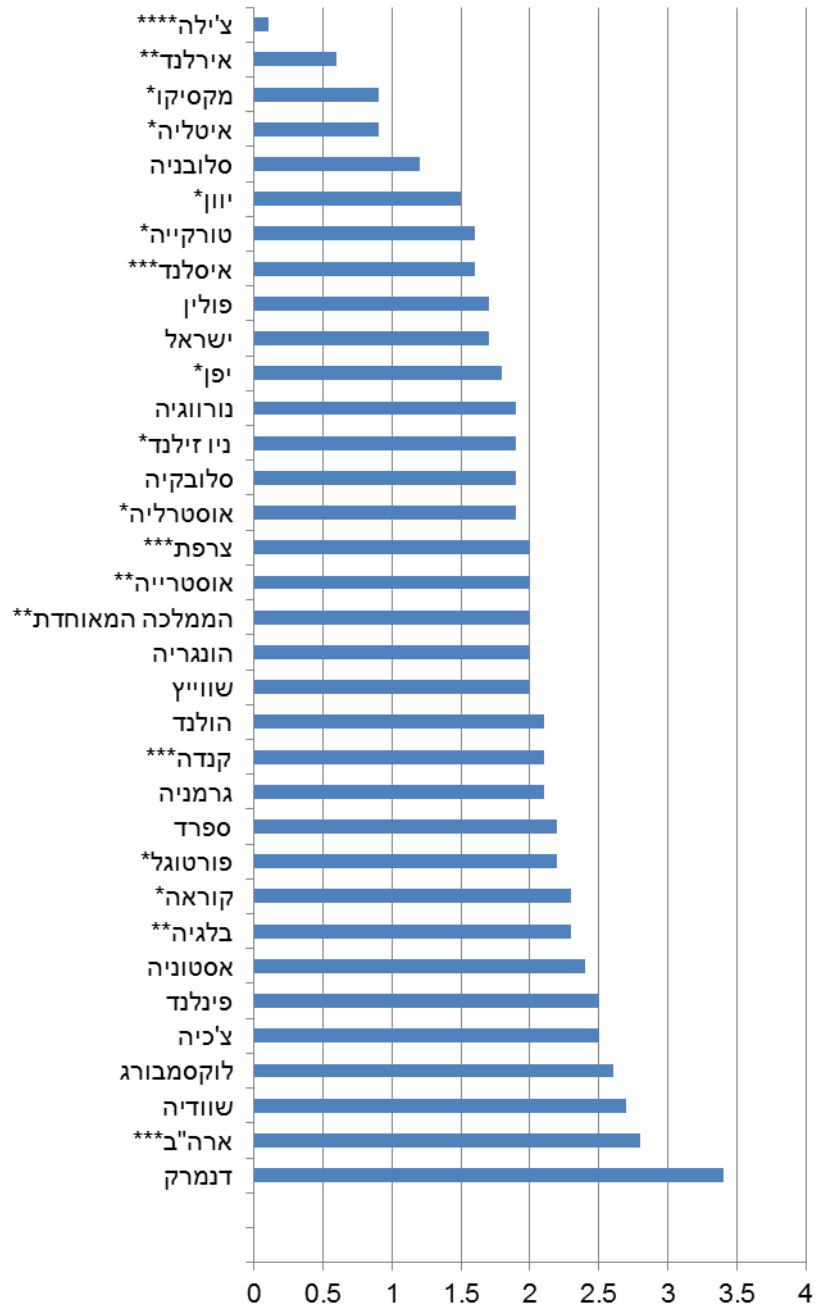
שיעורים אלה גבוהים למעלה מפי שניים מהשיעורים המקבילים בתחילת שנות ה-70 הן בקרב יהודים והן בקרב מוסלמים.

שיעורי הגירושין הגולמיים במדינות ה-OECD³ בשנת 2014 היו 2.0 לאלף בממוצע ונעו בין 0.1 לאלף בצ'ילה עד ל-3.4 בדנמרק.

² שיעור גירושין גולמי: מספר מקרי גירושין לכל 1,000 תושבים
³ מקור: אתר האינטרנט של ירוסטאט והשנתון הדמוגרפי של האו"ם.

תרשים 2: שיעורי גירושין (1) גולמיים במדינות ה-OECD
2014

(1) מקור: אתר האינטרנט של ה-EUROSTAT והשתון הדמוגרפי של האו"ם
* נתון ל 2013 ** נתון ל 2012 *** נתון ל 2011 נתון ל 2010

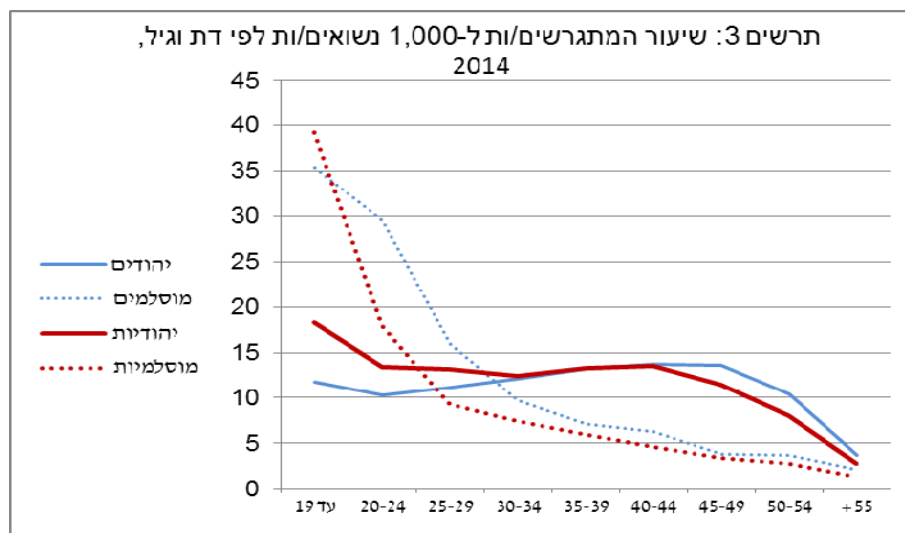
[לנתוני תרשים 2](#)

שיעור גירושין ביחס לאוכלוסיית הנשואים

שיעור המתגרשים בקרב הנשואים עמד על 8.8 מתגרשים ל-1,000 נשואים בני 15 ומעלה בכלל האוכלוסייה. שיעור זה משתנה בין הדתות השונות ועומד על 9.2 ל-1,000 בקרב היהודים, 7.9 בקרב המוסלמים, 3.2 בקרב הנוצרים ו-5.2 בקרב הדרוזים. לשם השוואה, בשנת 1996 עמד שיעור המתגרשים בקרב הנשואים על 7.2 לאלף.

שיעור גירושין ביחס לאוכלוסיית הנשואים לפי דת, מין וגיל

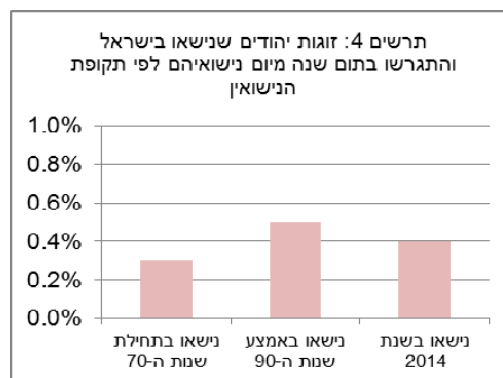
שיעורי הגירושין בקרב היהודים גבוהים מהשיעורים בקרב המוסלמים, מלבד בגילים הצעירים. בהשוואה לפי גיל, נראה כי בקרב הגברים והנשים המוסלמים שיעורי הגירושין יורדים עם הגיל, ואילו בקרב הגברים והנשים היהודים השיעורים די קבועים עד לגיל 45-49 ואח"כ מתחילים לרדת.

[לנתוני תרשים 3](#)

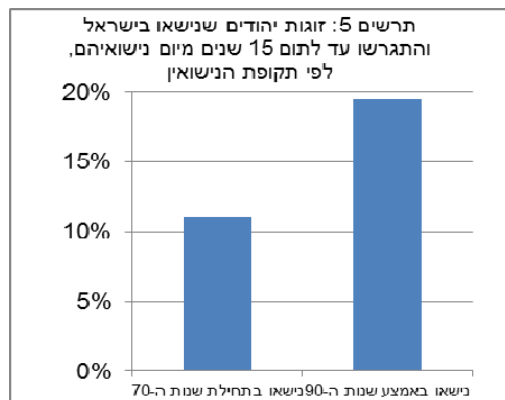
זוגות יהודים מתגרשים, לפי משך הנישואין

מעקב אחרי הזוגות היהודים שנישאו בישראל בתחילת שנות ה-70' מראה כי בשנה הראשונה לנישואיהם התגרשו כ-0.3% מהזוגות. לעומת זאת, מבין הזוגות היהודים שנישאו באמצע שנות ה-90 התגרשו בשנה הראשונה לנישואיהם כ-0.5%.

[לנתוני תרשים 4](#)

מעקב אחר אותם זוגות מראה כי עד לתום 15 שנים לנישואין התגרשו כ-11% מהזוגות היהודים שנישאו בישראל בתחילת שנות ה-70'. לעומת זאת, מבין הזוגות היהודים שנישאו באמצע שנות ה-90, התגרשו בתום אותה תקופה כ-19.5% מהזוגות.

לנתוני תרשים 5

אחוז הגרושים באוכלוסייה

כתוצאה מהעלייה בשיעור המתגרשים, חלה עלייה באחוז הגרושים והגרורות באוכלוסייה מ-2% בשנת 1972 עד ל-13% בשנת 2014. אחוז הגרושים והגרורות גבוה באופן משמעותי באוכלוסייה היהודית בהשוואה לאוכלוסייה הערבית.

לוח א - אחוז הגרושים והגרורות באוכלוסייה בגילים 35⁴-64, לפי דת ושנה

2014	1996	1972	
13%	7%	2.0%	סך הכל
			מזה:
14%	8%	2.2%	יהודים
4%	2%	0.8%	ערבים*

* בשנת 1972 הנתונים מתייחסים לכלל אוכלוסיית הלא יהודים.

האוכלוסייה היהודית ביישובים העירוניים מתאפיינת באחוז גרושים גבוה ביחס לאוכלוסייה היהודית ביישובים הכפריים.

לוח ב- אחוז הגרושים והגרורות באוכלוסייה היהודית בגילים 35-64, לפי צורת יישוב, 2014

אחוז הגרושים בגילים 35-64	
14.0%	סה"כ אוכלוסייה יהודית
14.4%	יישובים עירוניים
9.7%	יישובים כפריים

⁴ הגיל שבו נמצאים מרבית הגרושים וההגרורות

מבין הערים שבהן שמנו יותר מ-10,000 תושבים, האוכלוסייה היהודית בעיר אילת מתאפיינת באחוז גבוה של גרושים בגילים 35-64. לעומת זאת, האוכלוסייה היהודית במודיעין עילית מתאפיינת באחוז נמוך של גרושים באותם גילים.

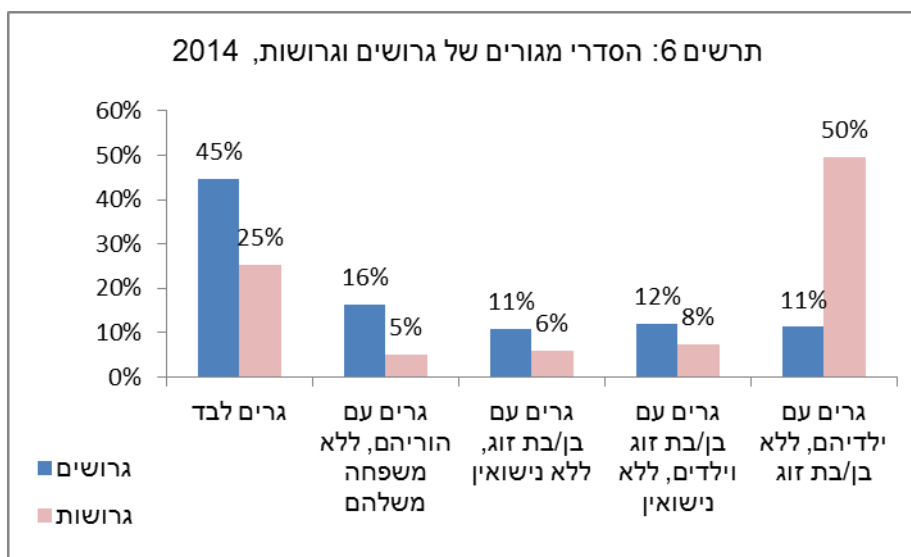
לוח ג - אחוז הגרושים באוכלוסייה היהודית בגילים 35-64 בערים נבחרות שמנו יותר מ-10,000 תושבים, ממוצע 2014

אחוז הגרושים בגילים 35-64	
14%	סה"כ אוכלוסייה יהודית
25%	אילת
22%	בת ים
20%	נצרת עלית
20%	קריית ים
19%	ערד
19%	שדרות
19%	עכו
8%	שוהם
7%	בני-ברק
5%	רכסים
4%	אלעד
3%	ביתר עלית
2%	מודיעין עילית

הסדרי מגורים של גרושים⁵

בשנת 2014 גרו במשקי הבית כ-121 אלף גברים גרושים וכ-215 אלף נשים גרושות. כ-45% מהגברים הגרושים וכ-25% מהנשים הגרושות גרו במשקי הבית בגפם (54 אלף גברים גרושים, ומספר דומה של נשים גרושות).

⁵ הנתונים על משקי בית ומשפחות מבוססים על סקר כוח אדם לשנת 2014, הנתונים אינם כוללים את הגרים במוסדות, בקיבוצים, במעונות סטודנטים ואת הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום).
בסקר כוח אדם המצב המשפחתי נקבע בהתאם לדיווח המרואיינים בסקר.

לנתוני תרשים 6

כשליש מהגברים הגרושים גרו במשקי הבית עם משפחה משלהם (כ-42 אלף, 34%, כלומר, עם בת זוג ו/או ילדיהם), כשהם מתחלקים באופן דומה בין אלו הגרים עם בת זוג בלבד ללא נישואין (כ-13 אלף), הגרים עם בת זוג ללא נישואין ועם ילדים (כ-15 אלף), והגרים עם ילדיהם כמשפחה חד הורית (כ-14 אלף). לעומת זאת, כמעט שני שלישים מהנשים הגרושות, גרו עם משפחה משלהן (135 אלף, 63%), רובן עם ילדיהן בלבד במסגרת משפחה חד-הורית (106 אלף נשים, שהן כ-79% מהגרות עם משפחה משלהן, וכמחצית מכלל הנשים הגרושות).

בקרב הגברים הגרושים, מגורים עם ההורים נפוצים יותר בגילים הצעירים יותר (עד גיל 40), ואילו מגורים לבד נפוצים יותר בגילים המבוגרים (בגילי 50 ומעלה).

בקרב הנשים הגרושות, מגורים עם ילדיהן במסגרת משפחה חד-הורית הם הנפוצים ביותר עד לסוף שנות ה-50 של החיים. לאחר מכן, מגורים לבד הופכים להיות נפוצים יותר.

הסדרי מגורים של בני 35-64, גרושים וגרושות, רווקים ורווקות

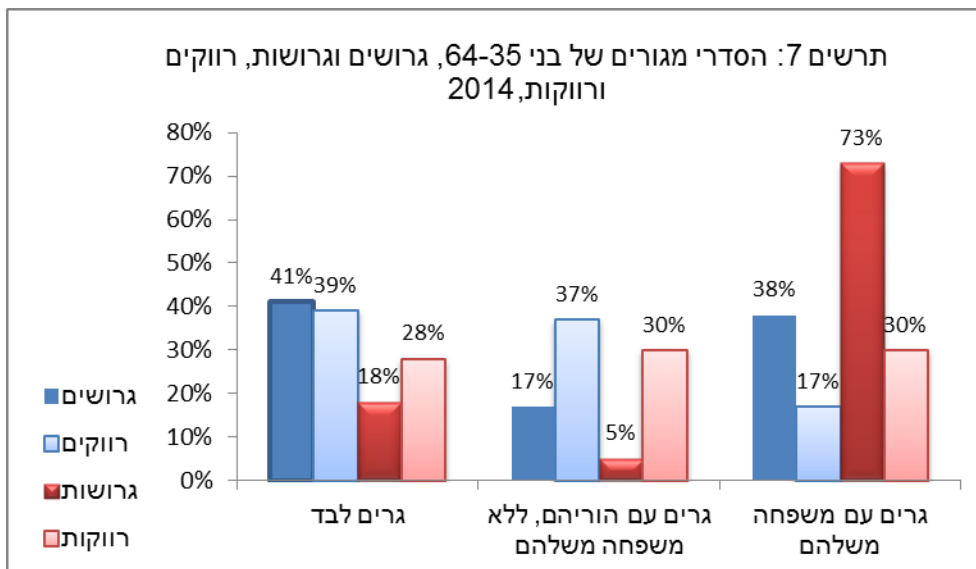
בין הגילים 35-64 נמצאים יותר מ-70% מהגרושים ומהגרושות, וכ-12% מהרווקים ומהרווקות.

בגילים אלה, מגורים לבד שכיחים במידה דומה בקרב גברים גרושים ובקרב גברים רווקים.

גרושים בגילים אלה גרים פחות עם ההורים בהשוואה לרווקים, ויותר עם משפחה משלהם.

בהשוואת הסדרי המגורים של נשים גרושות ונשים רווקות בגילים אלה, נמצא כי הגרושות גרות עם משפחה משלהן, בדרך כלל עם ילדיהן, פי 2.4 מנשים רווקות בגיל זה.

לעומת זאת, נשים רווקות גרות הרבה יותר עם ההורים בהשוואה לגרושות, ויותר בגפן בהשוואה לגרושות.

[לנתוני תרשים 7](#)

משק בית - מוגדר כאדם אחד או קבוצת אנשים הגרים יחד בדירה אחת באופן קבוע ברוב ימות השבוע ויש להם תקציב הוצאות משותף למזון. משק בית יכול לכלול אנשים שאינם קרובי משפחה.

משפחה - מוגדרת כמשפחה גרעינית של שני אנשים או יותר החולקים משק בית אחד וקשורים זה לזה כבעל ואישה, כזוג ללא נישואין, או כהורה וילד. סוגי המשפחה העיקריים הם: זוג בלבד, זוג עם ילדים (בקבוצות גיל שונות לפי גיל הילד הצעיר) או הורה יחיד (משפחה חד-הורית) עם ילדים.

גרים עם משפחה משלהם - גרים במשק הבית עם בן/בת זוג ו/או עם ילדיהם. ייתכנו אנשים נוספים במשק הבית (כגון, הסב והסבתא).

ילדים - כל מי שגר במשק הבית עם הורה אחד לפחות, ללא בן זוג או ילדים משלו במשק הבית. ילדים יכולים להיות בכל גיל.

מצב רגשי-נפשי של גרושים

נתונים מתוך הסקר החברתי 2015 (בני 20 ומעלה)

77% מהגרושים מרוצים מחייהם (לעומת 91% מהנשואים). הפער בין הנשואים והגרושים קיים בגילים הצעירים ובגילים המבוגרים, בקרב גברים ובקרב נשים. 23% מהגרושים מדווחים כי הם 'מרוצים מאוד' מחייהם לעומת 40% מהנשואים, והפער גדול במיוחד בגילי 20-44, אז 21% מהגרושים 'מרוצים מאוד' מחייהם לעומת 44% מהנשואים. פחות ממחצית מהגרושים (44%) מרוצים ממצבם הכלכלי, לעומת 63% מהנשואים. הפער בין הגרושים לנשואים קיים בקרב הצעירים ובקרב המבוגרים, נשואים מרוצים יותר ממצבם הכלכלי.

שליש (33%) מהגרושים אופטימיים לגבי מצבם הכלכלי, לעומת 40% מהנשואים. נשים גרושות פחות אופטימיות מנשים נשואות: 31% מהגרושות לעומת 43% מהנשואות מצפות לשיפור במצבן הכלכלי, ו-20% מהנשים הגרושות מצפות להרעה במצבן הכלכלי בשנים הקרובות (לעומת 11% מהנשים הנשואות). הגברים הגרושים אופטימיים יותר מהנשים לגבי מצבם הכלכלי, 37% מעריכים כי הוא ישתפר בשנים הקרובות (בהשוואה ל-31% מהנשים הגרושות), בדומה לשיעור בקרב הנשואים (38%).

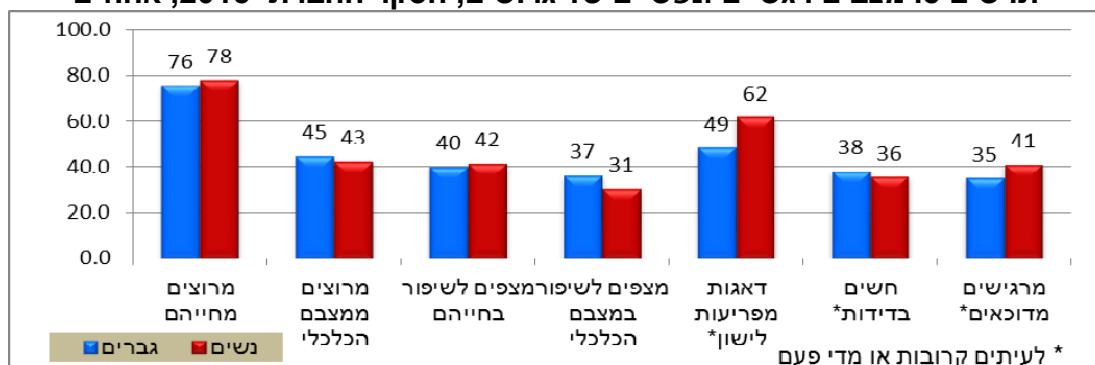
37% מהגרושים חשים בדידות לעתים קרובות או מדי פעם⁶ (היתר, 63% – לעתים רחוקות' או 'אף פעם לא'), בשיעור כפול מאשר נשואים (19%). 40% מהגרושים בני 65 ומעלה חשים בדידות לעתים קרובות או מדי פעם (לעומת 24% מהנשואים בגיל זה).

40% מהגרושים חשים מדוכאים לעתים קרובות או מדי פעם (24% מהנשואים). תחושת דיכאון מאפיינת יותר גרושים בגילים הצעירים בני 20-44 (41%) מאשר בני 65 ומעלה (33%). נשים גרושות חשות מדוכאות בשיעור גבוה יותר מגברים גרושים (41% ו-35%, בהתאמה). יצוין כי הפער בין המינים בתחושת הדיכאון קיים גם בקרב הנשואים.

יותר ממחצית (57%) מהגרושים מדווחים על דאגות המפריעות להם לישון לעתים קרובות או מדי פעם (48% מהנשואים). 52% מהגרושים בני 20-44 מדווחים על דאגות המפריעות להם לישון, וכך גם 60% מהגרושים בני 45-64 ו-55% מהגרושים בני 65 ומעלה. נשים גרושות מדווחות יותר על בעיות אשר מפריעות להן לישון, מאשר גברים - 62% לעומת 49%, בהתאמה.

גרושים מביעים פחות אופטימיות לגבי חייהם, 41% מהם סבורים כי חייהם יהיו טובים יותר בשנים הקרובות (בהשוואה ל-49% מהנשואים), גברים ונשים בשיעור דומה. 33% מהגרושים מעריכים כי חייהם לא ישתנו, 12% מעריכים כי חייהם יהיו פחות טובים ו-14% לא ידעו להעריך.

תרשים 8. מצבים רגשיים ונפשיים של גרושים, הסקר החברתי 2015, אחוזים

לנתוני תרשים 8

⁶ מתייחס ל-12 החודשים שלפני הריאיון.